

ת"פ 72712/01/20 - מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים נגד סאמי בוגה ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 72712-01-20 מדינת ישראל נ' בוגה

בפני
בעניין: כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

סאמי בוגה ע"י ב"כ עו"ד חלאילה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בביצוע עבירות של נהיגה פוחזת ברכב (ס' 338(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977) ועבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו (ס' 275 לחוק העונשין).
2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן (מיום 28.4.21), בתאריך 12.3.19, בשעה 8:30 או בסמוך לכך, בכפר עיסאווייה, נהג הנאשם במהירות ברכב מסחרי לעבר שוטרת. השוטרת הבחינה ברכב והורתה לנאשם לעצור, אך הוא לא עצר, אלא לאחר שעבר מרחק קטן. כשעצר לבסוף, שוטרים נוספים שהיו במקום ניגשו לקחת את מפתחות הרכב ולעצור את הנאשם, אך זה דחף את האזיקים והשוטרים נאלצו להפעיל כח פיזי כדי לבצע את המעצר.
3. כאמור, ביום 28.4.21 הגישו הצדדים כתב אישום מתוקן ומוסכם. ביום 24.1.22 הוגש תסקיר שירות המבחן, וביום 26.1.22 טענו הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם בן 46, נשוי ואב לשישה. אביו ואמו נפטרו כשהיה צעיר, והוא גדל תחת השגחתה וטיפוליה של אשתו השניה של אביו, שנפטרה זמן קצר לאחר מות אביו. הנאשם הוא המפרנס היחיד של משפחתו ועובד כטכנאי מזגנים. הנאשם מסר לשירות המבחן שמשפחתו מצויה בקושי כלכלי שהחריף עם פרוץ מגפת הקורונה, וניכר שקשיים אלה מציפים אותו מבחינה רגשית ומעוררים אצלו תחושות של תסכול וחוסר אונים. שירות המבחן התרשם שהנאשם קיבל אחריות בנוגע לעבירות בהן הורשע, והביע צער וחרטה על שאירע. לדברי שירות המבחן, הנאשם הודה בטעות שעשה ואמר שהתנהג בפזיזות ובאימפולסיביות משום שהיה בלחץ לאור הופעת המשטרה בביתו במטרה לעצור את בנו.
5. שירות המבחן התרשם שמדובר באדם בעל דפוסי חשיבה פשוטים, שמתקשה לעיתים להתמודד עם

עמוד 1

מצבים מלחיצים ומרגיזים בדרך המלך ומגיב אליהם בצורה פיזיה ואימפולסיבית, כפי שמתואר בכתב האישום הנוכחי. עם זאת, הנאשם יוצר רושם של אדם בעל מערכת ערכים נורמטיבית ורצון לניהול אורח חיים תקין. צוינו לחיוב העובדות שהנאשם שמר על יציבות תעסוקתית לאורך השנים, שהוא המפרנס היחיד של משפחתו, ושהוא נעדר עבר פלילי. עוד צויין שההלך המשפטי הנוכחי מהווה גורם מרתיע שממחיש לו את חומרת התנהגותו. על כן, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית בדרך של צו שירות לתועלת הציבור, בהיקף של 250 שעות, בשילוב עם עונשים מרתיעים וצופי פני עתיד.

הטיעונים לעונש

6. **ב"כ המאשימה** ציינה שהנאשם נהג בדרך בשעות הבוקר, כשהכבישים עמוסים, והדבר מגדיל את פוטנציאל הפגיעה למשתמשי הדרך. אשר לתסקיר, נאמר כי אדם שלא מקשיב לשוטרת שאומרת לו לעצור, ונוהג לעברה, ואדם שמקשה על שוטרים לעצור אותו, אינו אדם שניתן לומר עליו שהוא בעל מערכת ערכים ערכית. ההיפך הוא הנכון - מדובר באדם שאינו חש מורא מפני מערכת אכיפת החוק. על כן, לעמדתה, יש לתת משקל מופחת להערכת שירות המבחן ולעומת זאת לתת דגש לסיכון שיצר הנאשם במעשיו. על כן, עתרה למתחם ענישה של מאסר בפועל למשך מספר חודשים עד לשנה וחצי. ב"כ המאשימה ביקשה למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ולצד זאת לפסול את רשיון הנהיגה שלו ולהטיל עליו קנס ומאסר על תנאי.

7. **ב"כ הנאשם** טען שהאירוע אירע בדרך ללא מוצא שמגיעה אל ביתו של הנאשם ולכן פוטנציאל הפגיעה למשתמשי הדרך בשעות הבוקר לא היה כה גדול כפי שמתארת ב"כ המאשימה, וכן שעצר בסמוך לשוטרים ולא המשיך לנסוע כברת דרך ארוכה. עוד ציין שהנאשם היה בסערת רגשות, שכן הוזעק לביתו מהעבודה כי שוטרים באו לעצור את בנו, ושהוא לקח אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו - דבר אשר חסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם ציין את נסיבות חייו הקשות של הנאשם שהתייתם מאמו ומאביו בגיל צעיר, ולאחר מכן גם מאשת אביו. עוד צויין שהוא מפרנס יחיד למשפחתו רבת הילדים ומצוי בחובות רבים. לאור כל זאת, עתר ב"כ הנאשם למתחם המתחיל במאסר מותנה.

8. הנאשם הודה תוך שציין אף הוא שמדובר בדרך צדדית ושעצר בסמוך לשוטרים.

דין

9. הנאשם הורשע בביצוען של שתי עבירות שמהוות "אירוע" אחד לצורך קביעת מתחם ענישה הולם. זאת בשם לב לזיקה בין העבירות, לרצף הזמנים ולהיותן של העבירות חלק מתקרית אחת.

מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. הערך החברתי שנפגע מעבירת נהיגה פוחזת הוא שמירה על שלום הציבור ובפרט שלומם ובטחונם של משתמשי ועוברי הדרך. הערך שנפגע כתוצאה מעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו הוא שמירה על שלטון החוק.

11. יפים לענייננו הדברים הבאים, בנוגע לחשיבות השמירה על שלום הציבור. הם נאמרו אמנם ביחס לעבירה

של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, שהיא חמורה יותר מהעבירות בהן הורשע הנאשם, אך בשינויים המחייבים, כוחם יפה גם כאן:

"אין צורך להרחיב באשר לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, במרכזם שמירה על שלום הציבור וביטחונו, שהרי הדברים ידועים. נהיגתו הפרועה סיכנה באופן ממשי את משתמשי הדרך ואת שלמות גופם. המדובר בנהגים, נוסעים והולכי רגל תמימים המצפים להגיע בשלום ליעדם, אשר עלולים ליפול קורבן להתנהגותו המזלזלת של הנאשם בכביש עד כדי סכנת חיים." (ת"פ (מחוזי ב"ש) 42178-09-13 **מדינת ישראל נ' עימאד אלזיאדנה** (נבו 17.06.2014)).

12. דומה שאין צורך להכביר במילים בחשיבות עקרון שלטון החוק, המהווה אחד מעמודי התווך בחברה דמוקרטית. שמירה על עקרון זה מחייבת עמידה איתנה נגד הפוגעים בגורמי אכיפת החוק. עבירות נגד שוטרים, בין אם הפרעה ברף הנמוך או תקיפה ברף הגבוה, יש בהן כדי לכרסם בעקרון חשוב זה. על בתי המשפט לשדר מסר ברור אשר יהיה בו כדי לאפשר לגורמי האכיפה לבצע את עבודתם החשובה נאמנה. ראו לדוגמה דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.08.10), בהתייחסו לעבירות המבוצעות כלפי שוטרים:

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 **בורוכוב נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו], 8.3.1988)).

13. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מעידות על כך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הנמוך. כפי שציין ב"כ הנאשם בפניי, מדובר בדרך ללא מוצא, צדדית, אשר מסתיימת בבית הנאשם והנאשם עצר בסמוך לשוטרים. דברים אלו לא נסתרו. גם מבחינת המאבק בשוטרים, לא מצאתי שמדובר בפגיעה קשה, שכן הנאשם הדף את האזיקים בלבד ולא פגע בשוטרים באופן פיזי. כך, לפי כתב האישום המתוקן.

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים משיתם בתי המשפט מנעד רחב של עונשים החל מצו של"צ ועד עונשי מאסר בפועל, ולרוב, מאסר בדרך של עבודות שירות (ראו והשוו מתחמי עונש הולם וענישה במקרים הבאים: ת"פ (מח' י-ם) 56703-03-16 **מדינת ישראל נ' מחיסן** (29.6.16); ע"פ (מח' י-ם) 51132-01-16 **חיים נ' מדינת ישראל** (18.7.16); ת"פ (מח' מרכז-לוד) 26490-09-14 **מדינת ישראל נ' סרסור** (26.1.16); ת"פ (רמ') 35358-07-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' אבו עאמר** (פורסם בנבו, 3.3.15); ת"פ (ראשל"צ) 5046-07 **מ.י. תביעות ראשל"צ נ' בן עזרא** (פורסם בנבו, 13.06.10); ת"פ (שלום נצ') 40277-04-18 **מדינת ישראל נ' עלא חוג'יראת** (נבו 01.11.2021); ת"פ (שלום ק"ג) 5791-10-18 **מדינת ישראל נ' וסאם סויטי** (נבו 22.12.2019); ת"פ (שלום רמ') 18667-09-15 **משטרת ישראל נ' מוחמד עלייה** (נבו 01.11.2016)).

15. כאמור, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (בהתאם להוראת סעיף 40ט לחוק העונשין) מעלה כי הנזק שהיה צפוי להיגרם מן העבירה אינו גדול, וכך גם הנזק שנגרם בפועל. עוד עולה כי הנאשם ביצע את שעשה מתוך לחץ על כך שבאו לעצור את בנו. בנסיבות אלה, מצאתי לקבוע מתחם ענישה שינוע בין של"צ ומאסר על תנאי ועד מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

העונש ההולם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה זה הנאשם, בן 46, נטול עבר פלילי ועובד כטכנאי מזגנים. הנאשם מפרנס יחיד למשפחתו. הנאשם נטל אחריות למעשיו והביע הבנה של חומרתם.

17. תיקון 113 לחוק מאפשר חריגה ממתחם הענישה ההולם מטעמים של שיקום (הפחתת הענישה) והגנה על הציבור (החמרת הענישה). במקרה שבפניי לא מצאתי כי קיימים שיקולים לקולא או לחומרא לחרוג ממתחם הענישה ההולם.

18. בנסיבות מקרה זה, ולאחר ששקלתי את נסיבות ביצוען של העבירות; את היות הפגיעה בערכים המוגנים קלה יחסית; את נסיבותיו האישיות של הנאשם; את היעדרו של עבר פלילי ואת לקיחת האחריות שלו, ובהתאם להמלצות שירות המבחן, מצאתי כי העונש הראוי לנאשם ממוקם ברף התחתון של המתחם.

19. על כן, אני גוזרת את דינו של הנאשם כך:

א. שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות. הנאשם יחל בריצוי בתוך 30 ימים מיום הכנת התכנית. השירות רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בהחלטה שיפוטית. הנאשם מזהר בזה כי אי ריצוי השל"צ במלואו, יגרור הפקעתו והטלת עונש חלופי תחתיו.

ב. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים.

ג. מאסר למשך חודש וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי שלא יבצע את העבירות בהן הורשע.

ד. קנס 500 ₪ אשר ישולם בתוך 60 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.